

1961-2011 Vijftig jaar ..Tinus Patat.. in Oude Wetering.

Al vijftig jaar lang neemt de zaak van de in 1995 overleden Tinus (Martien) Cozijn een prominente plaats in te Oude Wetering. De onder de naam ..de Wigwam.. opgestarte snackbar die nu de naam..Grand cafetaria Cozijn.. draagt, maar in de volksmond nog steeds leeft onder de naam.. Tinus Patat.., werd in 1961 opgestart vanuit een kleine keet die geplaatst werd aan de Weteringlaan te Oude Wetering. Dit op een stukje grond naast zijn woonhuis.

In die tijd (1961) was de snackbar een van de vele winkels die je langs de Wetering in Oude Wetering kon vinden. In de directe omgeving van de snackbar vond je toen een supermarkt (de Toren), een slager (Adema), een melkboer (Senne) en de inmiddels afgebroken Rooms Katholieke kerk Jacobus de Meerdere stond nog in zijn grootheid te pronken. Anno 2011 is het een van de weinige winkels die is over gebleven in Oude Wetering, maar het is wel een zaak die een prominente plaats heeft verworven en behouden langs de Wetering.

Tinus Cozijn was iemand die van uitdagingen hield en in 1961 nam hij de stap om, naast een full time baan als boekhouder bij

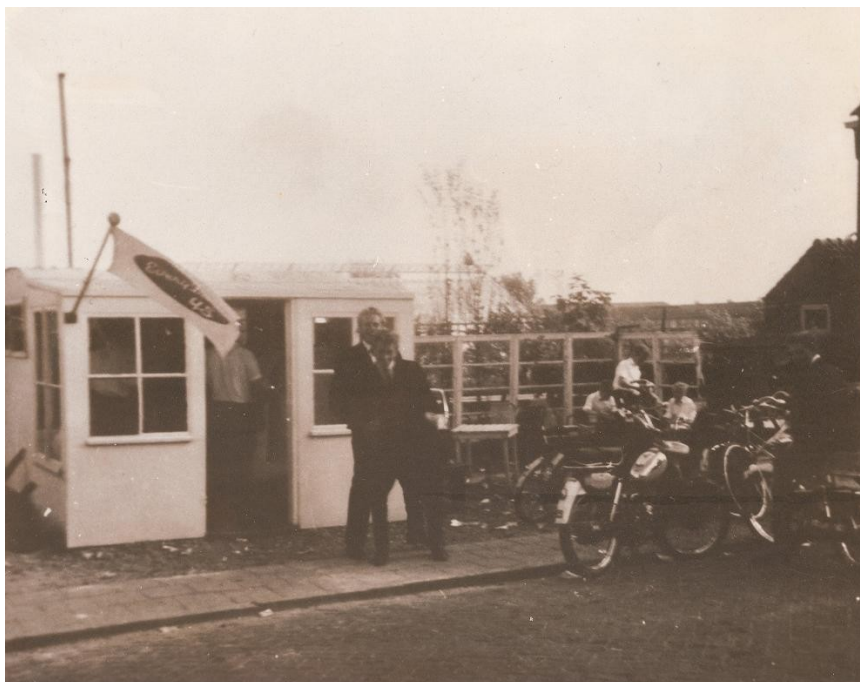
Van der Voet in Leiden, een snackbar te starten. Op zaterdagmorgen terug komend van zijn werk (met de bus van Maarse en Kroon) werd er snel gedoucht bij de familie Boers (immers nog niet iedereen had in die tijd een eigen douche ruimte en dat douchen of wassen gebeurde vaak maar een keer per week) en de snackbar werd geopend .

De snackbar was gevestigd in een houten keet die Tinus zelf gebouwd had met de hulp van onder andere Ab van Pinkster en Gerard Boers. De een (Ab) hielp bij het timmerwerk ter-

wijl de ander (Gerard) onder andere een frituur in elkaar had gezet en hielp bij het elektriciteitswerk. Daarnaast werd in deze beginperiode iedereen ,die maar kon helpen, ingezet bij deze uitdaging. Zo schildte de moeder van Tinus, mevrouw Cozijn- van Veen de aardappelen en werden zijn zus Ploon (Boers- Cozijn) en zijn vrouw Annie(Cozijn- Beuk) ingezet bij het schoonmaakwerk. Zelf bakte Tinus dan op de donderdag- en de vrijdagavond de patat voor, zodat alles startklaar was voor de verkoop in het weekend.

De snackbar was in de beginperiode geopend op de zaterdagmiddag en de gehele zondag en gestart werd er met de verkoop van patat, kroketten, nasiballen, frikadellen en slaatjes. En vooral de laatste, de slaatjes , vielen vanaf het 1^e moment in de smaak en daar wordt nu, anno 2011 nog steeds over gesproken. Al snel werd de verkoop uitgebreid met ijs (Everyday) . Dit gebeurde dan weer vanuit een aangebouwde ruimte achter de patatkeet.

De durf en het doorzettingsvermogen van Tinus brachten heel wat klanten naar de Weteringlaan en al snel besloten Tinus en zijn vrouw Annie een nieuwe zaak te gaan bouwen. Deze zaak (de basis van het huidige zaak aan de Veerstraat) werd gebouwd en opgeleverd in 1964 en stond achter het toenmalige woonhuis van de familie . Noodgedwongen moest men daarom een stuk van dit woonhuis afbreken om de toegang vrij te maken naar de snackbar. Anders konden de klanten niet naar binnen.

Dit betekende ook dat het gezin Cozijn met vier kleine kinderen in de leeftijd van 1 tot en met 8 jaar en de zorg voor een moeder, die inwoonde, snel andere woonoplossingen moest gaan zoeken. Het huis was gewoon te klein. Naast de nieuwe snackbar werd er een woonhuis gebouwd en voor Oma Cozijn-van Veen werd er ruimte gerealiseerd boven de snackbar. In 1965 trok men in dit nieuwe woonhuis aan de Weteringlaan, en kon het oude woonhuis worden afgebroken en omgezet worden in een terras. Dit woonhuis is het pand (Weteringlaan 5) waar nu de familie de Boer woont.

Tinus moest toen wel een keuze maken tussen zijn 2 banen, immers hij werkte full time als boekhouder maar ook zijn eigen bedrijf vroeg steeds meer aandacht. Hij koos voor de snackbar en bouwde die in de loop der jaren uit tot een goed lopende en gezellige zaak. Wat hem daarbij hielp was het feit dat hij er in slaagde goed personeel te vinden. Hans de Koning, Jan en Frans (huidige voorzitter van voetbalvereniging Alkmania) van Rijn, Piet van Veen (raadslid in de gemeente Kaag en Braassem), Rob de Jeu, dit zijn namen die spontaan bij mevrouw Annie Cozijn-Beuk, de weduwe van Tinus, naar boven komen als wij over die 1^e periode praten. En natuurlijk werden de eigen kinderen ingezet. Vanaf het 1^e moment moest iedereen een handje meehelpen.

Van die eigen kinderen was het Rob die vanaf 1974 full time mee ging helpen in de zaak. De snackbar groeide in de jaren erna uit zijn jasje en is intussen al enige keren verbouwd en uitgebreid tot het huidige pand. En nog steeds is het Rob die de scepter zwaait en de zaak runt tezamen met zijn compagnon Joop de Boer. Rob doet dit al vanaf de eind jaren '80. Tinus Cozijn zijn gezondheid werd minder en na een gesprongen aorta en de zware hersteloperaties moest hij het houden bij voorbereidende werkzaamheden. Rob en zijn vrouw Vrony namen vanaf die tijd het werk volledig over en al snel kwamen bovengenoemde Joop de Boer en zijn vrouw de zaak versterken. Tinus zelf mocht wel het 25 jarig jubileumfeest mee maken van zijn zaak, maar overleed in 1995.

Als je met Annie Cozijn – Beuk, de weduwe van Tinus terugkijkt naar die eerste jaren, overheerst het gevoel van: het was hard werken, maar het was een gezellige, leuke tijd. Zij zegt: wij hebben nooit spijt gehad van het feit, dat wij toen die stap hebben genomen. Er waren goede contacten met de vele klanten, goede contacten met het personeel en natuurlijk mooie verhalen te vertellen.

Annie vertelt: op een dag kwamen er 2 stellen de zaak binnen en de 2 dames gingen naar de hoek waar het ijs verkocht werd. Piet van Veen bediende hen en de dames kochten een overheerlijke wafel met ijs en slagroom er tussen. Piet had de dames bediend en had pauze en Tinus nam zijn plek over. De twee heren kwamen terug en liepen naar de ijsvitrine. Een van de 2 heren begint druk te gebaren..ikke ijs.. en hij houdt zijn handen 10 cm van elkaar. ..ikke wafel.. En hij houdt zijn ene hand plat en geeft er met zijn andere hand een klapje op..drie bollen.. Hij doet net alsof hij de bollen op zijn hand schuift en geeft er weer een klapje op.. en weer wafel.. Iedereen stond dit tafereeltje verwonderd te bekijken waarop de man de legendarische vraag aan Tinus (die een ietwat donker uiterlijk had) stelde: ..Jij buitenlander, jij al lang in Holland?..

Met dank aan Annie Cozijn-Beuk, Piet van Veen en Rob Cozijn

okt2011 Jos Cozijn